

เอกสารของกรมวิทยาศาสตร์

ฉบับที่ ๖

เรองยางมะละกอ

โดย

ส.ง.ฯ ขรลุ่ววรรณ C. D. A. (Hons.)

กลิ่นธรรม พานิชยกรรม อุตสาหกรรม

ฯ ภาวน้ำ

เพราะรุคชชยิงวิทยาศาสตร์

เอกสารของกรมวิทยาศาสตร์

ฉบับที่

เรื่องยางมะลະกอ

โดย

สถา ชรัสวรรณ C. D. A. (Hons.)

แนวปะระเทศเราจึงมีค้นพบว่ายางดกคนก
ตาม แต่เมืองทรายๆ จักคำขอของยางมะลະกอนนอยนก
โดยมากคันจะมีสีขาวๆ ไม่ต้องปัดถ่ายให้ขาวตาม
ภัยภารม ไม่ใช่คริสต์ในที่จะปัดถูกเป็นจำนวน
มากเพื่อเอายางทำเบนเดินค้า ซึ่งต่างประเทศต้อง^{ห้าม}
การบันหง ฯ เป็นจำนวนนิใช้ห้อย.

เนื่องจากราคาน้ำยางมะลະกอแตกต่างกันมาก
ตุ๊ดเต็ดกำลังย้อย (Proteolytic activity) ของยาง
เพราะดูนนเบนการจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องคนคว้า

หาวิธีให้ไถฯ ยังมากที่สุด และเป็นยางที่มีการดึง
ย้อมมากที่สุดจากน้ำมะกอก นั่นเหตุการปูดกามะมะ-
กอกเป็นเดือนคาจังจะเป็นผลดี.

การปลูก มะตะกอขอรับดินซุยที่มนบุย แต่หาก
ปูนมาก พนิดินไม่มีน้ำซึ่ง เพราะถ่านน้ำซึ่งมากทำ
ให้รากเน่า การปลูกโดยมากปลูกในถุงผ้าเป็น
เหมาะ ใช้เม็ด๓-๔เม็ดต่อเดียวในถุง ซึ่งห่างจากกัน
ราว๕-๗ฟุต หรือจะปลูกในที่เพาะพันธุ์ (Nursery)
หรือในกระถาง เมื่อต้นโตพอสมควรจึงย้ายไป
ได้ในถุงก็ได้ มะตะกอจะออกใบเบนครั้งแรกเมื่อ
ต้นตั้งประมาน ๒-๓ ฟุต . ตอนนี้จะต้องทำการ
คัดเตือก เพื่อให้มีคนตัวผู้ (Male) เพียง ๑ ใน
๑๐ ของทั้งหมด (Female) เท่านั้น ต้องรอ
คนตัวเมียยกษัณยะกว่าของมะตะกอผู้ ต้อง
ของมะตะกอตัวเมียมาก่อนถึง ถุงเก็บเกี้ยว (Ovary)
ก่อน ต้องตัวเมียออกจากการตั้ง ส่วนตัวผู้ออก
จากการซึ่งแยกออกจากต้นออกต่อหนัง ต้องตัวผู้นั้น
โดยมากไม่เป็นผล แต่เคยปรากฏว่าต้นมะตะกอตัว

ผู้จากเป็นนั้นเป็นมະดะกอตัวเมย์ได้ แต่ยังจากผล
มະดะกอในเกอบไม่มีเดย์ ทักษิบตันมະดะกอตัวผู้ไว้
ใน ๑๐๐ นน กเพอถ้าหรับคือพชพนชนนเอง หา
นิประ โยชนอย่างอื่นไม่.

การกรดย่างและตาก มະดะกอของผลเมืองชาย

รา ๑๙ เศือน แต่ของผลตัดปีไปรำ ๕ ปี กิน
เกต้ารำ ๑ เศือนตงแต่เริ่มเป็นผลจนกว่าจะสัก.

วิชการดย่างมະดะกอ ใช้มดเข้าหรอกระดับ
ติ เพราจะโดยจะเช่นเหตุก็มักทำขันครรายแก่ผลมະดะ-
กอ การกรดมະดะกอไม่ควรกรดให้ถูกเกินเป็นตอก
ภายนอก และกรดตามยาวของผล ใช้จ้านเก้า
หรือจานเกดอบ ถ้าหรับรองยางที่ให้ถูกอกจากอย
กรด ผลหนึ่งไม่ควรกรดเกิน ๓-๔ รอบ ถ้ากรด
มากรอยจะได้ย่างน้อยแต่ยังไม่ติ กรดในเวดา
เช้าซึ่งว่าเป็นเวดาทายางให้ถูกอกมากกว่าเวดาขัน”
การตากยางให้แห้งจะผงแตกตื้นได้ แต่ไม่ต้องกวนใน
ถูกผนและถูกหน้า เพราะจะน้ำทางทัดควรใช้ตุ
อบซึ่งมีอุณหภูมิไม่เกิน ๗๕ องศา เช่นคิเกรด.

ตลอดชั่วโมงที่เกย์ทกดลงในท่าด้วยตั้งกางสี มี
 ขานดีตั้งของทดลองใช้ท่าด้วยตั้งกางสี มี
 เมตร กว้าง ๓๘ เซนติเมตร ยาว ๒๖ เซนติ-
 เมตร ความกว้าง ๓๘ เซนติเมตร ลักษณะ ขันทาง
 เหตุการณ์ภายใน กรณีความรู้สึกของบุคคลเดียว ที่ใช้
 ขันผักเพราะเหตุว่าผ้าขาวม้าดัดความชัน แต่เมื่อ
 ผ้าเก่าหรือขาดการเปลี่ยนผ้าถ้วนต่อตัวเดียว
 แห้ง การรู้ด้วยสัมภาระชันจะไม่เป็นการสำคัญ
 จะใช้ชันกระจุกๆ ได้เหมือนกัน ขาดควรตั้งพอดำ-
 หรับเอาเทาเข้าไปไว้ข้างใต้ ให้เห็นอ่อนและติด
 อยู่ในต้มมีแผ่นถังกางสีเจาะรูเด็กๆ สำหรับป้องกัน
 ความร้อนโดยตรงจากเตา ชิงอาจทำความเดียว
 หายแก่ยางชึงอยู่ในชันถังๆ ให้แตะเพื่อรับประบัย
 ความร้อนให้เข้าไปในตอกกัน ทางที่ควรใช้เทา
 นานนักตั้งชิงอาจบังคับความร้อนให้จ้ำย และใช้
 ไก่กดอยคอกน เท่าที่ได้ทดสอบมาแล้ว ค่าวัสดุหุ้ย
 สำหรับนานนักถือประมาณ ๑ ต่องค ทองชุด โคง
 กินเวดาเรว ๔ ชั่วโมง สำหรับอบยางมะละกอขนาด

แหง บันหดังคุ้มปิดองจะนคอมฝาชั้กรอบ สำหรับ
จะบายความร้อนในต้ออก เมื่ออาการตัวในตู้ร้อนเกิน
ไป นอกนั้นยังมเทอร์มอยนเตอร์คิดอยู่ในรูบันหดังค์
คือเพื่อวัดอุณหภูมิในตู้ให้แน่นอน โดยใช้เทอร์-
มอยนเตอร์จะนิดเดือนติกเกรดขนาดถึง ๑๐๐ องศา เมื่อ^{๔๘}
แหงแล้วจะงบคงเก็บไว้ขวด การบดให้ละเอียดไม่^{๔๙}
เป็นการจำบนาก ขาดควรบดไม่ให้อาการซ่อนเข้า^{๕๐}
ได้ เพราะจะทำให้กำถังย่อยน้อยลง ถ้ายัง^{๕๑}
มีตะกอนแหงซ้ำ จะทำให้ย่างบด หรืออย่างน้อย^{๕๒}
ทำให้กำถังย่อยดันขึ้นอย่าง ซึ่งเป็นการดีควรคำน้ำย^{๕๓}
ให้น้อยลงด้วย.

ควรกรองมะตะกอนเมื่อผลิตเต็มที่แลกอันต่อ ผล
มะตะกอนที่ยังอ่อนอยู่ให้ย่างน้อยกว่าผลตาก่อน ผลตอก
ให้ย่างมากกว่าผลเด็ก ผลมะตะกอนที่ถูกกรัดเด็ก
ตุกเร็วกว่าชรรมดา แผ่นจะหายติดทนทกันดีกว่า
ใน ๒-๓ วัน.

มะตะกอนให้ย่างมากที่สุด และน้ำกำถังย่อยมากที่
สุด เมื่อกรัดครั้งแรก และถูกน้อยลงทุกที่จนกระหง

ไม่เมื่อเดย ถ้ากริ๊ดไม่ถูกนัก ผดมະตะกอยจะไม่เดี่ยวต
แต่ราคาขายในตลาดคงตกต่ำไปมากอย่นนเอง.

พันธุ์มະตะกอ พันธุ์มະตะกอยน์ หด้ายชะนค

พันธุ์ไทยผลค่อนข้างเต็ก มียางน้อย พันธุ์อาواาย (Hawaii) แต่บอมเบ (Bombay) ผลใหญ่กว่า
มาก ทรงมยางมากกว่าตัวอื่น ไม่ใช่แค่พนธุ์เท่านั้น
ที่ให้ยางมากน้อยต่างกัน ถึงแม้วาพนธุ์ชะนคเดียว
ก็นกตาน แต่ปูดกในพุดนต่างกันแล้วจะได้ผลไม่
เท่ากัน มະตะกอยจะให้ยางมากน้อยสุดแค่พุดนคหรือ
เดว ความชื้นชั่นแต่ละเดงแครด จางมະตะกอยพนธุ์
เดียวกันอาจให้ยางมากน้อยกว่ากันได้ถึง ๒-๓ เท่า
พนธุ์มະตะกอยของอนเดีย ชะนคทนาย เอช. ดี. เชน
ได้ทดสอบปูดกในประเทศไทยเดียว ปรากฏว่าพนธุ์
บอมเบดกสุด พันธุ์ค่อนพอร์ (Cawnpore) เดว
กว่านิดหน่อย ส่วนพนธุ์กาดกกาตา (Calcutta)
เดวที่สุด พันธุ์ไทยถุงแมมผัดเดกมียางน้อย แต่
มีการดังย่อยสูงกว่าของอนเดีย พันธุ์อาواาย (Ha-
waii) ผลใหญ่ มีการดังย่อยดีกว่า.

การใช้ปุ๋ย

เท่าที่ได้ทดลองในประเทศไทยเดียว ปรากฏว่า
บุญคงค้อไปมีปัจจัยชันมาก เช่น :-

ซูเปอร์ฟอสเฟต (Superphosphate) 320 lbs.
ต่อ ไร่.

ซัลเฟตออมฟ์โซเดียม (Sulphate of Potash) 126 lbs.
ต่อ ไร่.

ไนเตรตออมฟ์โซดา (Nitrate of Soda) 100 lbs.
ต่อ ไร่.

ซัลเฟตออมฟ์อะมอนิเมเนีย (Sulphate of Ammonia)
76 lbs. ต่อ ไร่.

บุญโซเดียมฟ์ซัลฟ์ฟูมิก้าในออกงาม ถ้าขาด
อาหารจะนิดนักไม่ออกงาม บุญออกได้ผลดีมาก
เพราะนั้นไม่ควรเว้นเดียว.

ผงยางมะตะกอใช้ปะรุงขอบการผลิตน้ำรักษา
โรคโดยแพร์ฟาร์ม เพราะยางมะตะกอที่ป้าเป็น
(Papain) ซึ่งใช้ในการย่อยอาหาร นอกจากนั้น

ยังนี่ประโยชน์ในการครัวอีก เช่น ช่วยทำให้เนื้อ
เห็นยวabeอย่างได้.

เรื่องประโยชน์ของยางมะตุกที่เขียนมานาน กว่า
เพริ่ง เห็นว่าเป็นสัมภาระช้าๆ รอบแต่ละเมืองกำลัง
นิยมกันอย่างแพร่หลาย (ราษฎร ๕๐-๖๐
ต่อปอนด์) สมกับค่าเห็นอย่างช้าๆ เราจะลอง
ทำด้วยกันจะมีสัมภาระออกจากร่างกาย ต่างประเทศเพิ่ม
ขึ้นอย่างหนัก.

ถ้ามีสิ่งใดที่กรมวิทยาศาสตร์สามารถจะแนะนำ
ช่วยเหลือ หรือรับใช้ในทางใดแก่ประชาชน
ได้แล้ว กรมวิทยาศาสตร์ย้อมินดีทั้งให้
คำแนะนำ และช่วยเหลือ ตลอดจนรับใช้
อยู่เสมอ.

— โปรดติดต่อกับกรมวิทยาศาสตร์ —

พิมพ์ที่โรงพิมพ์เดลินิสต์ ถนนสี่พระยา จังหวัดพระนคร
นายจ้อ หลั่นสาโรช ผู้พิมพ์ไทยณา ๒/๕/๗๗

กรมพัสดุ

๕.๐๐๐ ถ. ๕๖๙

ร.พ. เดลินิวส์